

Објектно оријентисано програмирање

Владимир Филиповић
vladaf@matf.bg.ac.rs

Александар Картељ
kartelj@matf.bg.ac.rs

Улаз и излаз, серијализација

Владимир Филиповић
vladaf@matf.bg.ac.rs

Александар Картељ
kartelj@matf.bg.ac.rs

Токови, читачи и писачи

- Улаз и излаз у Јави су (исто као и мрежна и веб комуникација) реализоване преко токова података.
- Основу чине две апстрактне класе: `InputStream` и `OutputStream`.
- Улаз и излаз се у овом случају организују преко тока бајтова.
 - Поступак је да се креира ток, који ће приликом позива конструктора бити придружен датотеци, конзоли или мрежном порту, а улазно/излазне операције се реализују позивима одговарајућих метода над тако креираним током.
- Скоро сви улазно-излазни методи могу генерисати изузетке, па они обично у декларацији садрже `throw IOException`.

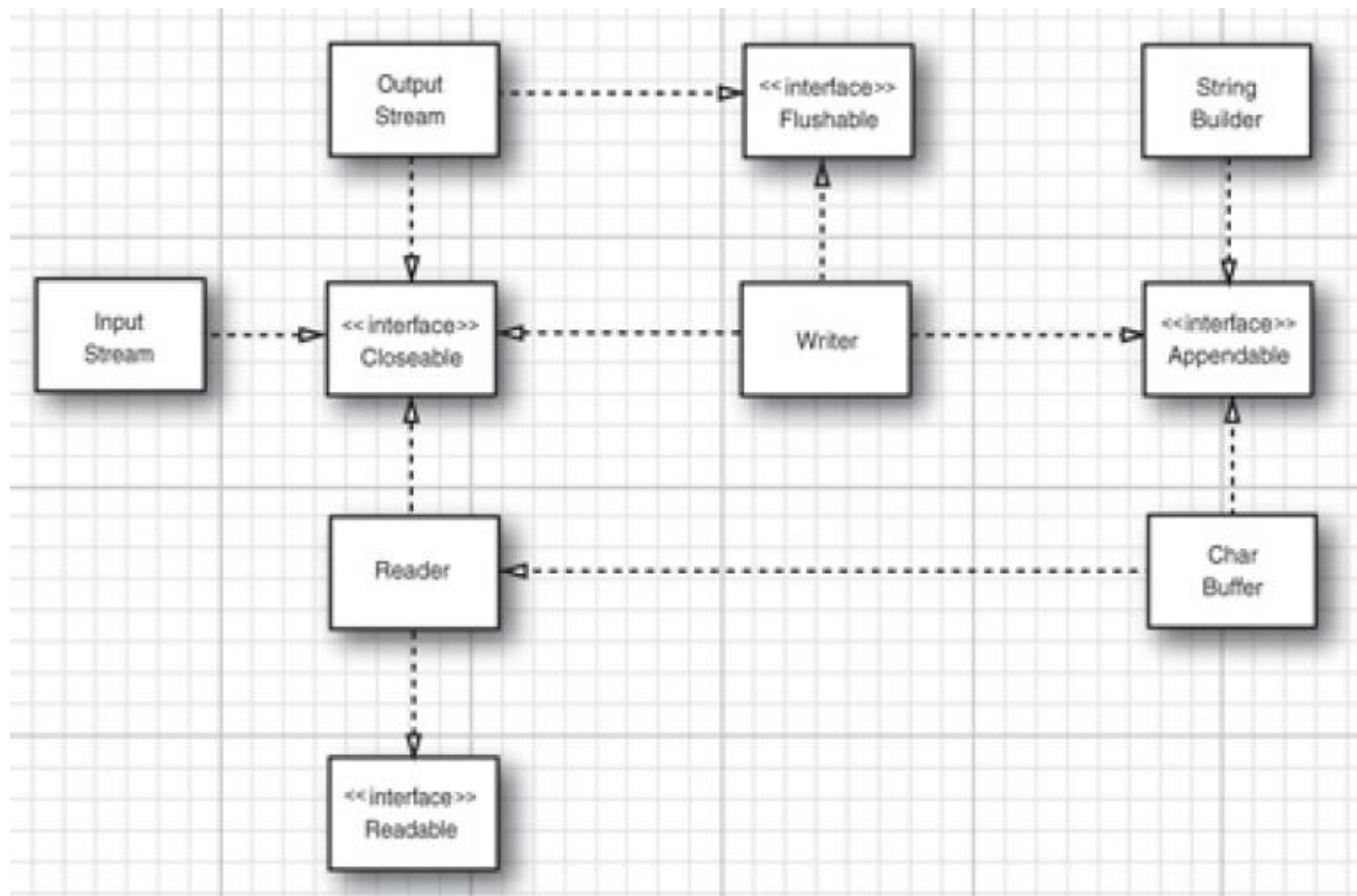
Токови, читачи и писачи (2)

- Поред токова података, за улаз и излаз се још користе читачи и писачи.
- Они су прилагођени читању карактера, док су `InputStream` и `OutputStream` намењени читању бинарних датотека.
- Основу чине две апстрактне класе:
 1. `Reader`
 2. `Writer`
- Поступак је да се креира читач/писач, који ће приликом позива конструктора бити придружен датотеци, конзоли или мрежном порту.
- Улазно/излазне операције се реализују позивима одговарајућих метода над креираним читачем/писачем.

Токови, читачи и писачи (3)

- Дијаграм који следи приказује односе наслеђивања између токова података, читача и писача.

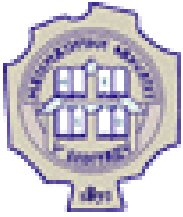
Токови, читачи и писачи (4)

- Како су `InputStream` и `OutputStream` апстрактне класе, то се улаз/излаз обично реализује преко њихових поткласа, као што су:
 - `FileInputStream`, `FileOutputStream`
 - `DataInputStream` и `DataOutputStream`.
- Наравно, често се користе и друге поткласе ових класа чиме се нпр. омогућава филтерисање и/или баферисан улаз/излаз.
- Како су `Reader` и `Writer` апстрактне класе, то се улаз/излаз обично реализује преко њихових поткласа, као што су:
 - `InputStreamReader`, `OutputStreamWriter`
 - `FileReader`, `FileWriter`.

Токови, читачи и писачи (5)

- Токови који су већ коришћени у ранијим програмима су:
`System.in` и `System.out`, примерци класа `InputStream` и `PrintStream`.
- „Стандардни“ излазни ток `System.out` је већ отворен и спреман за прихватање података.
 - Обично овај ток одговара излазу конзоле или другом одредишту за излаз који је одредило окружење домаћина.
- „Стандардни улазни ток `System.in` је већ отворен и спреман за прихват улазних података.
 - Обично овај ток одговара улазу са тастатуре или неком другом улазном извору који је одредило Јава окружење домаћина, односно корисник.

Улазни токови података

- Основни метод у класи `InputStream` је метод `read`.
- Тај метод чита један бајт (број 0-255).
Ако се при читању препозна крај тока, метод враће -1.
Потпис овог метода је:

```
public abstract int read() throws IOException
```

- Улазне операције обично не реализују директним позивима метода `read`, већ се користе други објекти, нпр. објекти типа `Scanner`.
- Методи за читање низа бајтова (ни они се директно не позивају много често):

```
public int read(byte b[]) throws IOException
```

```
public int read(byte b[], int pocetak, int duzina) throws IOException
```


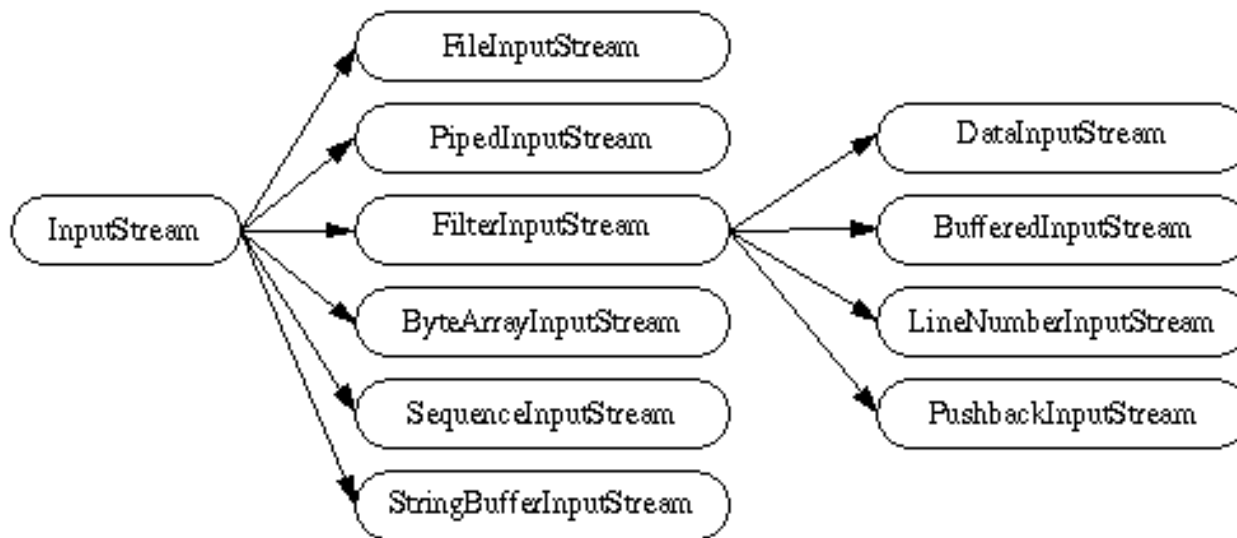

Улазни токови података (2)

- Улазне операције реализоване преко класе `InputStream` су операције тзв. ниског нивоа.
- Рад на том нивоу није атрактиван ни ефикасан (са тачке гледишта типичног програмера) па је развијен велики број поткласа за организацију улаза „специјалних“ врста података.
- Дакле, улаз се обично организује преко поткласа као што су: `FileInputStream`, `FilterInputStream`, `ByteArrayInputStream`, `ObjectInputStream` ИТД.

Улазни токови података (3)

- Следећи дијаграм приказује поткласе класе `InputStream`:

Изразни токови података

- У класи `OutputStream` најчешће се користи метод `write`.
- Слично као и у претходном случају, излазне операције се обично не реализују директним позивима метода `write`.

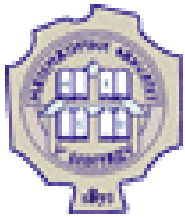
```
public abstract void write(int b) throws IOException
public void write(byte b[]) throws IOException
public void write(byte b[], int offset, int len) throws IOException
```

- Метод `flush` служи за пражњење излазног бафера:

```
public void flush() throws IOException
```

- Метод `close` затвара излазни ток података, чиме се омогућује боље коришћење ресурса:

```
public void close() throws IOException
```


Излазни токови података (2)

Излазне операције реализоване преко класе `OutputStream` су операције тзв. ниског нивоа.

Рад на том нивоу није атрактиван ни ефикасан (са тачке гледишта типичног програмера) па је развијен велики број поткласа за организацију излаза „специјалних“ врста података.

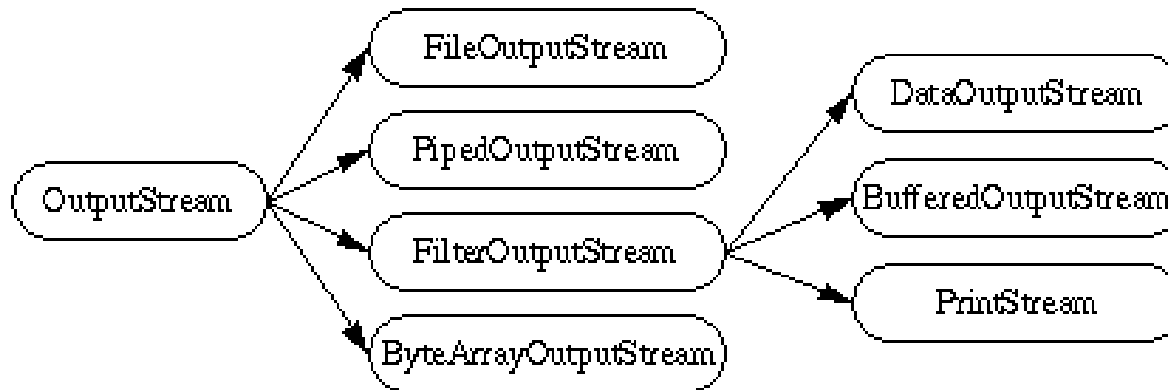
Дакле, излаз се обично организује преко поткласа као што су: `FileOutputStream`, `FilterOutputStream`, `ByteArrayOutputStream`, `ObjectOutputStream` итд.

Наравно, у овим класама се по потреби редефинишу методи класе `OutputStream`, али се уводе и нови методи.

Излазни токови података (3)

- Следећи дијаграм приказује поткласе класе `OutputStream`:

Читачи

- Основни метод у класи `Reader` је метод `read`. Тај метод чита један цео број који представља код `Unicode` знака. Ако се при читању препозна крај улаза, метод враће `-1`. Потпис овог метода је:

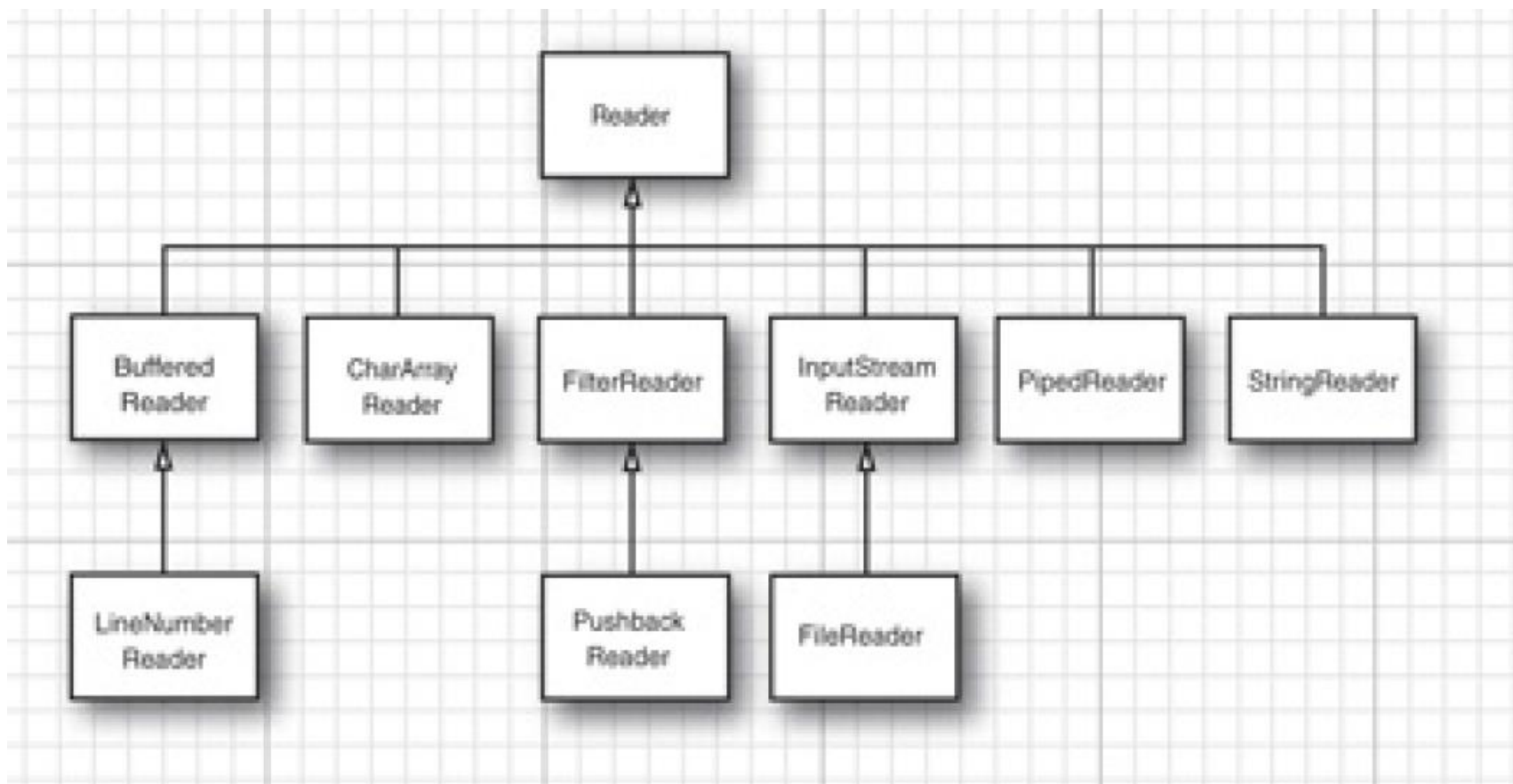
```
public abstract int read() throws IOException
```

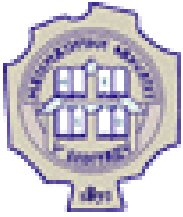
- Поред метода `read`, у овој класи су дефинисани и методи: `skip`, `ready`, `mark`, `reset` и `close`.

Читачи (2)

- Следећи дијаграм приказује поткласе класе Reader:

Писачи

- Метод `write` у класи `Writer` је такође преоптерећен:

```
public abstract void write(byte b) throws IOException
public void write(char cbuf[]) throws IOException
abstract public void write(char cbuf[], int off, int len) throws IOException
public void write(String str) throws IOException
public void write(String str, int off, int len) throws IOException
```

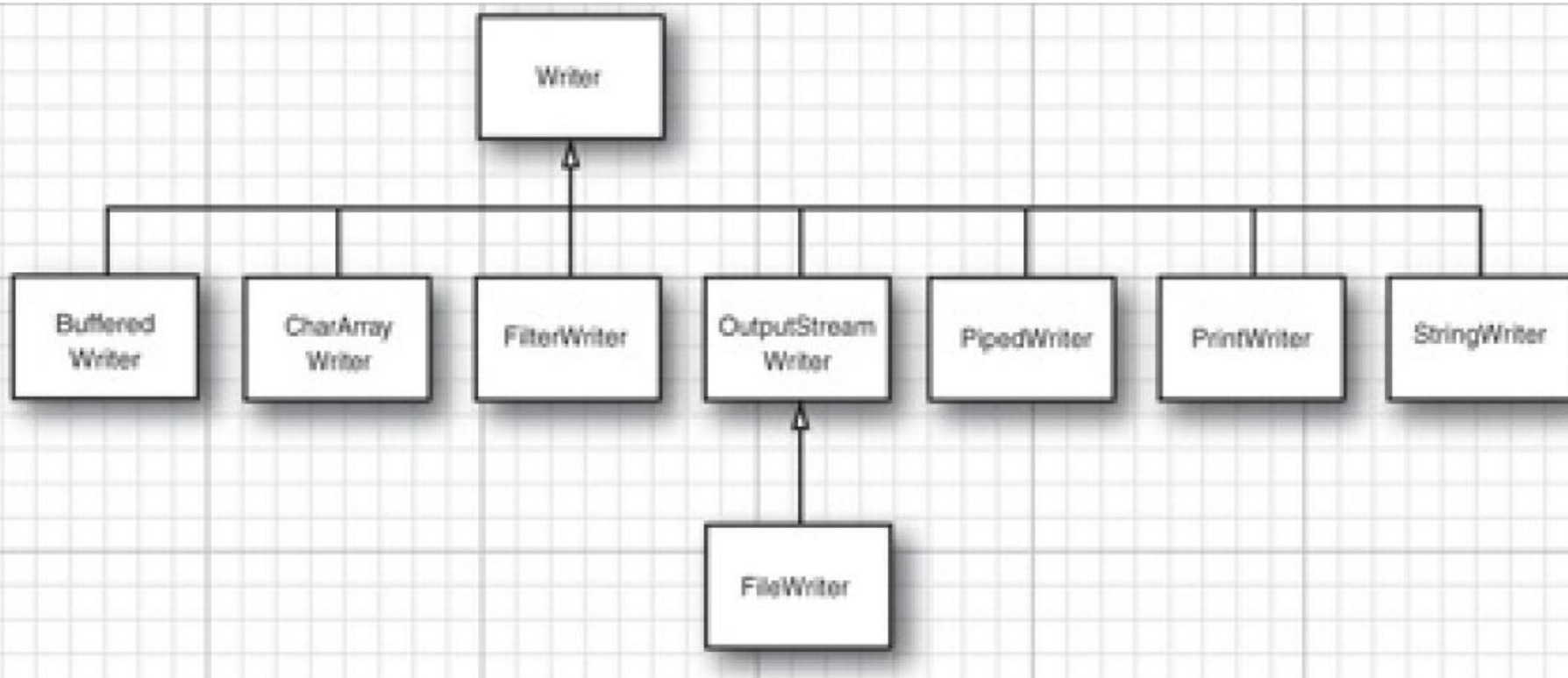
- Ту су још следећи методи:

- Метод `append` служи за додавање знака/знакова у писач;
- Метод `flush` служи за пражњење излазног бафера писача;
- Метод `close` затвара писач, чиме се омогућује боље коришћење ресурса.

Писачи (2)

- Следећи дијаграм приказује поткласе класе `Writer`:

Уланчавање токова

- У Јави се користи паметан механизам за раздвајање две врсте одговорности.
- Наиме, неки токови као што су `FileInputStream` могу да прибаве бајтове из датотека или из других „егзотичних“ локација.
- Други токови као што су `DataInputStream` и `PrintWriter` могу од бајтова да склопе корисније типове података.
- Јава програмер само треба да комбинује ове два функционалности.

Уланчавање токова (2)

- На пример, да би се могао прочитати реалан број из датотеке, прво треба креирати примрак класе `FileInputStream` и потом га проследити конструктору класе `DataInputStream`.

```
FileInputStream fin = new FileInputStream("employee.dat");  
DataInputStream din = new DataInputStream(fin);  
double s = din.readDouble();
```


Уланчавање токова (3)

- Програмер може, додатним уланчавањем, тј. угњежђавањем филтера, додати више способности.
- На пример, токови нису баферисани. То значи да читају бајт по бајт.
- Ефикасније је да се захтева блок података и да се они сместе у бафер:

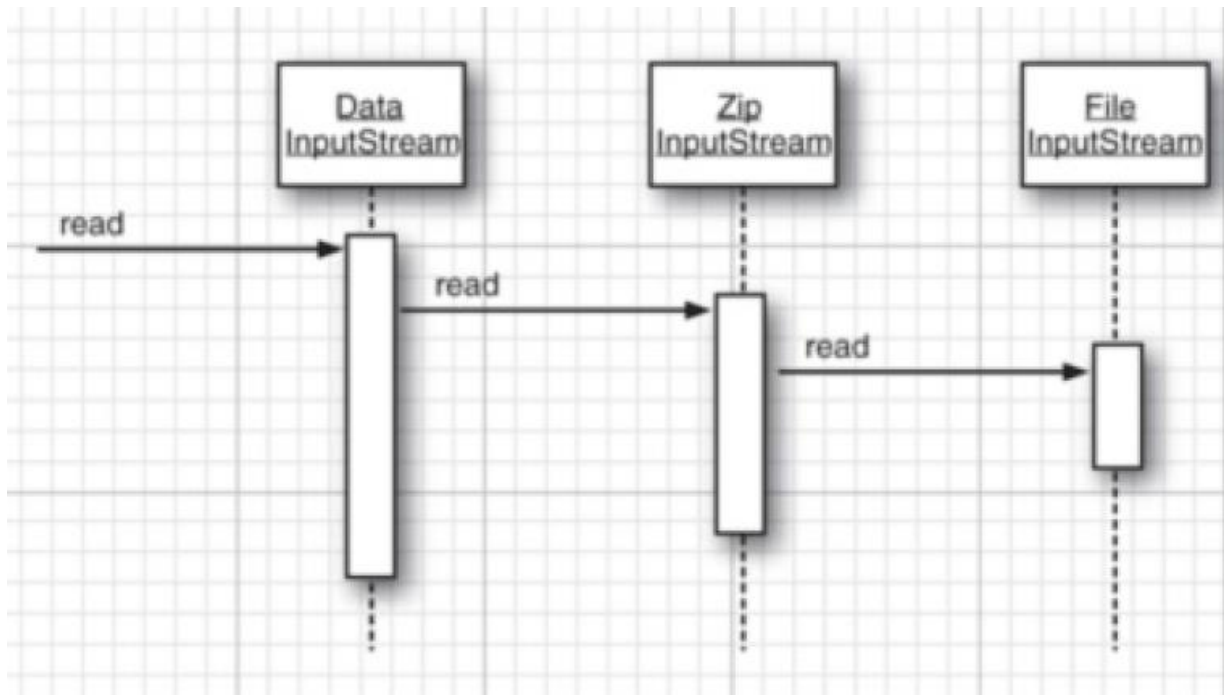
```
DataInputStream din = new DataInputStream(  
    new BufferedInputStream(  
        new FileInputStream("employee.dat")));
```


Уланчавање токова (4)

- Читање бројева из компресоване ZIP датотеке може да се постигне на следећи начин:

```
ZipInputStream zin = new ZipInputStream(new  
    FileInputStream("employee.zip"));  
DataInputStream din = new DataInputStream(zin);
```


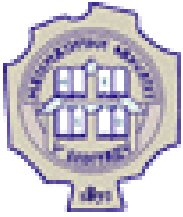
Датотеке и директоријуми

- Подаци у спољашњој меморији рачунарског система су обично организовани у виду датотека и директоријума.
- Датотека представља колекцију података који чине једну логичку целину, а директоријуми (каталози) служе за груписање датотека.
- У програмском језику Јава, за рад са датотекама и директоријумима се користи класа **File**.

Рад са File објектима

- Примерак класе **File** заправо не представља датотеку, већ енкапсулира путању до нечега што може, а не мора бити датотека или директоријум.
- **File** објекат са путањом до неке датотеке или директоријума не значи да сама та датотека или директоријум постоји.
- Често се дефинише **File** објекат који енкапсулира путању до нове датотеке или новог директоријума који ће тек касније да буде креиран.

Креирање File објекта

- У класи **File** постоје четири конструктора.
- Први очекује као аргумент стринг са путањом фајла или директоријума:

```
File myDir = new File("C:/jdk1.5.0/src/java/io");  
File myDir = new File("C:\\jdk1.5.0\\src\\java\\io");
```

- Следећа два конструктора омогућују да се одвојено задају родитељски директоријум и име датотеке:

```
File myDir = new File("C:/jdk1.5.0/src/java/io");  
File myFile = new File(myDir, "File.java");  
File myFile = new File("C:/jdk1.5.0/src/java/io", "File2.java");
```


Креирање File објекта (2)

- Последњи, четврти конструктор, омогућује креирање File објекта од објекта типа URI (енг. uniform resource identifier), који енкапсулира униформни идентификатор ресурса на вебу.

```
File remoteFile = new File(  
    new URI("http://www.wrox.com/misc-pages/booklist.shtml"));
```


Апсолутне и релативне путање

- Приликом рада са **File** објектима, могу се користити и апсолутне и релативне путање.
- Пример коришћења релативне путање:

```
File myFile = new File("output.txt");
```

- Путања је релативна у односу на текући директоријум па се датотека "output.txt" налази у директоријуму где је и програм.

Тестирање File објекта

- Класа File садржи преко тридесет метода.
- Информације о самом File објекту могу се добити следећим методима:

1) Испитивање објекта

- **getName()**
враћа име датотеке, не укључујући путању.
Ако објекат представља директоријум, враћа само име директоријума
- **getPath()**
враћа путању, укључујући име датотеке или директоријума
- **getAbsolutePath()**
враћа апсолутну путању датотеке, односно директоријума реферисаног текућим File објектом.
- **isAbsolute()**
враћа true ако је путања апсолутна, false иначе
- **getParent()**
враћа име родитељског директоријума (за датотеку или директоријум).

Тестирање File објеката (2)

- **getParentFile()**
враћа родитељски директоријум као File објекат или null ако не постоји родитељ.
- **toString()**
враћа исту ниску исти као getPath()
- **equals()**
метод се користи за поређење два File објекта. Пореде се путање.

2) Испитивање датотека и директоријума

- **exists()**
- **isDirectory()**
- **isFile()**
- **isHidden()**
- **canRead()**
- **canWrite()**
за овај и претходне методе јасно је из имена када враћају true, односно false.

Тестирање File објекта (3)

3) Добијање додатних информација о датотеци или директоријуму

- **list()**

ако текући File објекат представља директоријум, метод враћа низ ниски са именима чланова директоријума иначе враћа null ако је објекат датотека.

- **listFiles()**

Ако је текући објекат директоријум, враћа низ File објеката који одговарају датотекама и директоријумима у том директоријуму.

- **length()**

враћа вредност типа long, која је дужина, у бајтовима, датотеке на коју реферише текући File објекат. Ако се ради о датотеци који не постоји, враћена дужина биће 0. Ако објекат реферише на директоријум, није дефинисано шта је повратна вредност метода.

Тестирање File објеката (4)

- **lastModified()**

враћа вредност типа long, која представља време када је датотека или директоријум реферисан текућим објектом последњи пут измењен. Време је изражено бројем милисекунди протеклих од поноћи 1. јануара 1970. по Гриничу.

- **listRoots()**

Статички метод класе File враћа низ File објеката, при чему сваки елемент у низу одговара кореном директоријуму текућег система датотека.

Путања сваке од датотека у систему почиње неким од корених директоријума. На Unix систему враћени низ имаће само један елемент који одговара једином кореном директоријуму /.

Под Windows-ом, низ садржи по елемент за сваки логички уређај који имамо, укључујући floppy, CD, DVD.

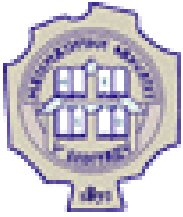
Тестирање File објектата (5)

4) *Филтрирање листе*

- Постоје и верзије метода `list` и `listFiles` класе `File` које очекују аргумент за филтрирање листе.

Пример.

- Траже се све датотеке/директоријуми чија имена почињу словом `T`.
- Аргумент који се прослеђује методу `list` мора бити типа `FilenameFilter`, док метод `listFiles` прихвата аргумент типа `FilenameFilter` или `FileFilter`.

Тестирање File објеката (6)

- И `FilenameFilter` и `FileFilter` су интерфејси који садрже апстрактни метод **accept**.

```
public interface FilenameFilter {  
    public abstract boolean accept(File directory, String filename);  
}  
  
public interface FileFilter {  
    public abstract boolean accept(File pathname);  
}
```

- Филтрирање листе коју враћају `list` и `listFiles` врши се тако што се за сваки елемент листе позива метод **accept** објекта прослеђеног као аргумент метода `list`, односно `listFiles`.
- Ако **accept** врати `true`, елемент остаје у листи, а иначе се искључује из ње.

Тестирање File објекта (7)

5) Креирање и модификовање датотека и директоријума

- **renameTo(File path)**

датотека-директоријум реферисан текућим објектом бива преименован у складу са аргументом.

Датотека/директоријум на који реферише текући објекат, након овога више не постоји, јер сада има ново име, а можда је и у другом директоријуму.

- **setReadOnly()**

враћа true ако је операција успела

Тестирање File објектата (8)

- **mkdir()**
креира директоријум са путањом одређеном текућим објектом. Метод не успева ако родитељски директоријум не постоји. Враћа true ако је операција успела.
- **makedirs()**
за разлику од претходног, креира неопходне родитељске директоријуме. Враћа true ако је операција успела. Чак и ако операција не успе, могуће је да су креирани неки од родитељских директоријума.
- **createNewFile()**
креира нову празну датотеку са путањом задатом текућим објектом, ако такав не постоји. Метод креира датотеку само у постојећем директоријуму (не креира директоријуме одређене путањом). Враћа true ако је успео.
- **createTempFile()**
статички метод који креира привремени фајл у задатом директоријуму (трећи аргумент), са именом које одређују прва два аргумента метода. При томе, први аргумент одређује почетни део имена фајла, а други његову екстензију.

Тестирање File објеката (9)

- **delete()**

брише датотеку/директоријум представљен текућим објектом и враћа true ако је брисање успело. Не брише директоријуме који нису празни. Да би се обрисао директоријум, најпре се мора обрисати сав његов садржај.

- **deleteOnExit()**

датотека/директоријум представљен текућим објектом биће избрисан по завршетку рада програма. Метод нема повратну вредност. Брисање ће бити покушано само ако се JVM заврши нормално. Једном када се овај метод позове за File објекат, операција је неповратна.

- Датотеке који се креирају коришћењем метода `createTempFile` нису нужно привремени јер се не бришу аутоматски.
- Стога се мора користити `delete` или `deleteOnExit` како би се уклониле датотеке које више нису потребне.

Класа Scanner

- Користи се за парсирање примитивних типова и стрингова.
- Раставља свој улаз на делове (токене) при чему за подразумеване знаке раздвајања сматра белине (' ', '\n', '\t', итд.).
- Примерак класе **Scanner** може читати из ма ког објекта који имплементира интерфејс **Readable**.
- Резултујући токени се могу конвертовати у вредности различитих типова користећи разне варијанте **next** методе.
- **Пример.** Читање наредног целог броја из тока **System.in**:

```
Scanner sc = new Scanner(System.in);  
int i = sc.nextInt();
```


Класа Scanner (2)

- **Пример.** Читање целих бројева типа `long` из дате датотеке, све док их има:

```
Scanner sc = new Scanner(new File("myNumbers"));  
while( sc.hasNextLong() )  
    long aLong=sc.nextLong();
```

- **Пример.** Читање из ниске:

```
String input = "1 2 java san";  
Scanner s = new Scanner(input);  
System.out.println(s.nextInt()); // 1  
System.out.println(s.nextInt()); // 2  
System.out.println(s.next()); // java  
System.out.println(s.next()); // san
```


Класа Scanner (3)

java.util.Scanner

- **useDelimiter()**

поставља друге знаке као знаке раздвајања при парсирању регуларних израза (уместо белина).

- **next()**

- **nextInt()**

- **nextXXX()** (где је XXX име примитивног типа Boolean, Double, Float, ...)

најпре прескачу знакове раздвајања, а затим парсирају наредни токен и покушавају да врате вредност циљног типа која одговара парсираном токenu.

- **hasNext()**

- **hasNextInt()**

- **hasNextXXX()** (где је XXX име примитивног типа Boolean, Double, Float, ...)

најпре прескачу знакове раздвајања, а затим парсирају наредни токен и покушавају да враћају true уколико парсирани токен представља вредност циљног типа.

У супротном враће false.

Класа Scanner (4)

java.util.Scanner

- **public Scanner(InputStream source)**
- **public Scanner(File source)**
- **public Scanner(String source)**
креира објекат типа Scanner на основу задатог аргумента.
- **public boolean hasNext();**
враћа true ако постоји наредни токен на улазу.
- **public String next();**
проналази и враће цео наредни токен. Цео токен је окружен знацима раздвајања (и испред токена и иза њега су знаци за раздвајање).
- **public boolean hasNext(String pattern);**
враће true ако наредни токен одговара обрасцу pattern.
- **public String next(String pattern);**
враће наредни токен ако он одговара обрасцу pattern.
- **public boolean hasNextLine();**
враће true ако постоји следећа линија на улазу.
- **public String nextLine();**
враће остатак текуће линије искључујући ознаку за крај реда са њеног краја.

Серијализација

- Серијализација је процес писања објеката у датотеку и читања објеката из датотеке.
- Поступак је веома једноставан. Неопходно је да класа објеката које треба писати у датотеку или читати из датотеке имплементира интерфејс **Serializable**.
- У већини случајева довољно је само декларисати да класа имплементира овај интерфејс и није неопходан никакав ДОДАТНИ КОД.

Серијализација (2)

- Уколико постоје чланови тј. поља објекта који су референце на објекте неких других класа, те друге класе такође морају имплементирати интерфејс **Serializable** и онда ће се њихова серијализација вршити аутоматски.
- Писање објеката у датотеку обавља се позивом метода `writeObject` за објекат типа `ObjectOutputStream`.
- При том треба предузети мере да се ухвате изузеци који могу бити избачени.

Серијализација (3)

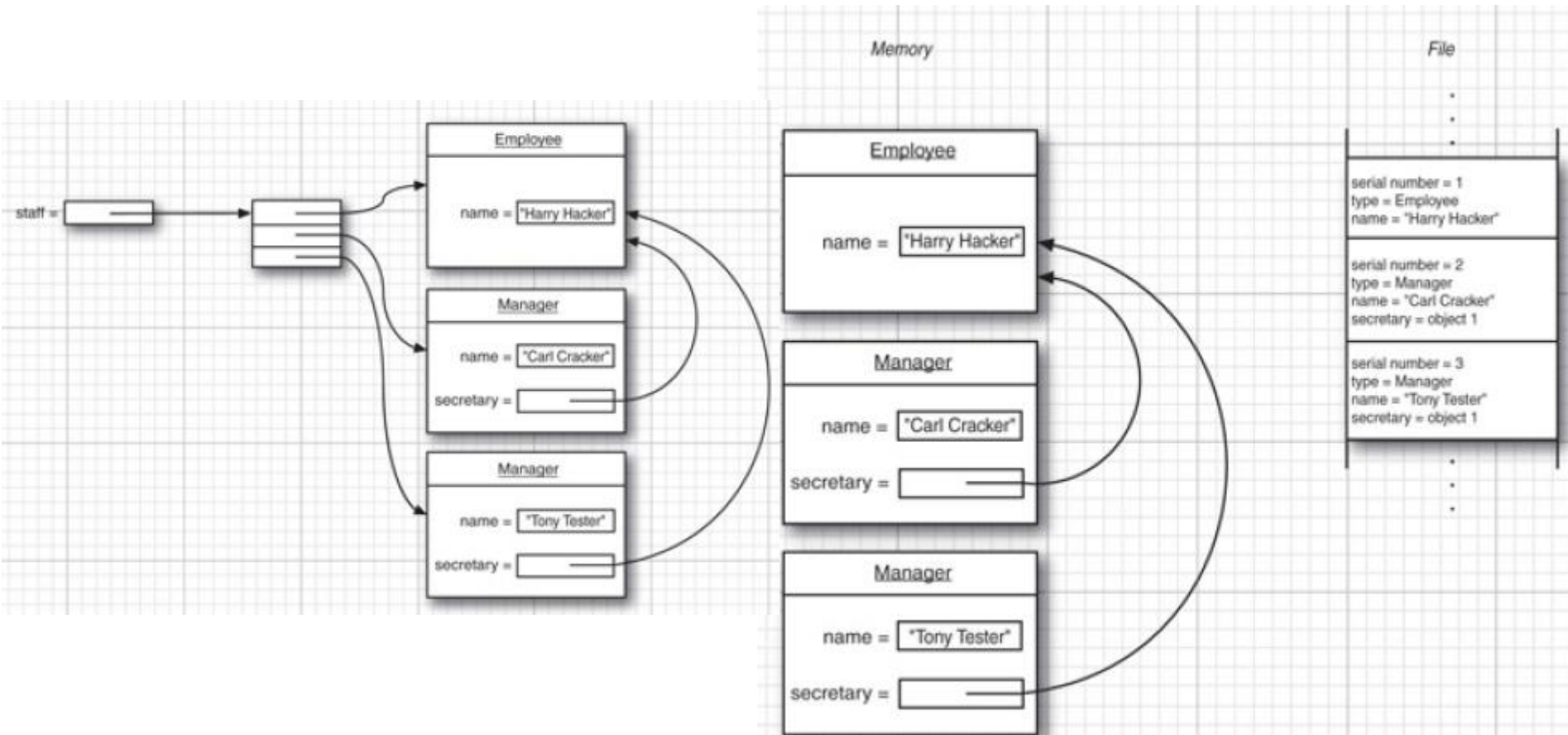
- **Пример.** Фрагмент кода који креира `ObjectOutputStream` објекат и пише објекат `imenik` типа `HashMap<Osoba,Unos>` у датотеку `"C:\temp\Imenik.bin"`:

```
try {
    ObjectOutputStream out = new ObjectOutputStream(
        new FileOutputStream(
            new File("C:/temp/Imenik.bin")));
    out.writeObject(imenik); out.close();
} catch (IOException e) {
    e.printStackTrace();
    System.exit(1);
}
```


Серијализација (4)

- Следећи дијаграм показује објектни граф (лево) и начин на који ови објекти бивају серијализовани (десно).

Серијализација (5)

- Читање објеката из датотеке (десеријализација) је подједнако једноставно као и писање у датотеку.
- Креира се `ObjectInputStream` објекат за читање из жељене датотеке, а потом се објекти из те датотеке читају позивима метода `readObject`.
- Метод `readObject` враћа референцу на прочитани објекат као вредност типа `Object`, па је неопходно извршити експлицитну конверзију (кастовање) у одговарајући тип објекта.
- Низови у Јави такође представљају објекте, па се правило о кастовању односи и на њих.

Серијализација (6)

Пример. Фрагмент кода који следи креира примерак класе `ObjectInputStream` и чита објекат типа `HashMap<Osoba, Unos>` из датотеке `"C:\temp\Imenik.bin"`:

```
try {
    ObjectInputStream in = new ObjectInputStream(
        new FileInputStream(
            new File("C:/temp/Imenik.bin")));
    imenik = (HashMap<Osoba, Unos>) in.readObject();
    in.close();
} catch (ClassNotFoundException e) {
    e.printStackTrace();
    System.exit(1);
} catch (IOException e) {
    e.printStackTrace();
    System.exit(1);
}
```


Напредна серијализација

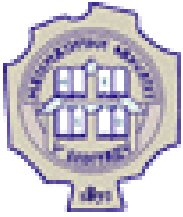
Следећи услови који морају бити испуњени како би се серијализација објеката класе одвијала аутоматски:

1. класа мора бити **public**;
2. мора имплементирати интерфејс **Serializable**;
3. ако има атрибуте који су класних типова, ти типови такође морају имплементирати **Serializable** интерфејс;
4. наткласе морају имплементирати **Serializable** интерфејс;
5. класе чланова морају имплементирати **Serializable** интерфејс;
6. у случају да постоји наткласа која не имплементира **Serializable** интерфејс, она мора имати **public** подразумевани конструктор, а класа која се серијализује се мора побринути о прослеђивању чланица те наткласе у излазни ток.

Проблеми код серијализације

- За већину класа и примена, серијализација тече праволинијски.
- Међутим, конфузија може настати приликом покушаја писања у датотеку неколико верзија истог објекта.
- Наиме, процес серијализације прати који објекти су уписани у ток и сваки покушај поновног писања објекта не резултује стварним писањем дупликата објекта, већ се у ток уписује само референца која указује на прву појаву објекта у току.

Проблеми код серијализације (2)

- Компликације настају када се дефиниција класе на неки начин промени између писања и читања објекта.
- Приликом писања објекта у датотеку, уписује се и информација која идентификује класу, тзв. идентификатор верзије, односно вредност статичког поља `serialVersionUID`.
- Ова информација служи како би се проверило да је дефиниција класе која се користи приликом читања објекта из датотеке компатибилна са оном која је коришћена приликом његовог уписа.

Проблеми код серијализације (3)

- Промене између писања и читања, могу променити идентификатор верзије, због чега операција читања не успева, па долази до избацавања изузетка типа `InvalidClassException`.
- Промене које најчешће доводе до некомпатибилности су:
 1. брисање поља
 2. померање класе навише или наниже кроз хијерархију
 3. промена поља из нестатичког у статичко
 4. промена типа поља
- Компатибилне промене су:
 1. додавање поља
 2. промена приступних атрибута поља (`public`, `private...`)
 3. промена поља из статичког у нестатичко

Захвалница

Велики део материјала који је укључен у ову презентацију је преузет из презентације коју је раније (у време када је он држао курс Објектно оријентисано програмирање) направио проф. др Душан Тошић.

Хвала проф. Тошићу што се сагласио са укључивањем тог материјала у садашњу презентацију, као и на помоћи коју ми је пружио током конципирања и реализације курса.

Надаље, један део материјала је преузет од колегинице Марије Милановић.

Хвала Марији Милановић на помоћи у реализацији ове презентације.